

3,5 / 5

Voorstelling - In blijde verachting

Regisseur - Maarten Westra Hoekzema

Gezelschap - Bas Birker

Locatie - /

Cast - Bas Birker

Els Van Steenberghe

Els Van Steenberghe is theaterrecensent.

02-11-2022, 09:17

Bijgewerkt op: 02-11-2022, 12:32

Stand-upcomedian Bas Birker analyseerde het ziekenhuisleven, tegen wil en dank. Hij vertimmerd de analyse tot de vermakelijke show *In blijde verachting*.

'Blauwe dag, als het dondert. En valt de hemel naar beneden, ben ik hier met jou alleen', klinkt het door de boxen terwijl het publiek de zaal binnenwandelt. Bas Birker verwelkomt zijn publiek met zijn *guilty pleasure*: gevoelige, troostende nederpop. Songs waarin Suzan & Freek, Davina Michelle en Jaap Reesema hun hart op de tong leggen, dwarrelen zachtjes door de zaal. De songs hielden hem gezelschap toen hij het gezelschap van het publiek niet kon opzoeken. Tot nu. Birker zit in een 'hokje' van gaasgordijn – denk aan de 'hokjes' die in tweepersoonsziekenhuiskamers de zieken wat privacy gunnen – op een barkruk. Hij kijkt rustig naar het binnenkomende publiek. Met een paar hagelwitte sneakers op schoot.

ZO ZWAK DE RUG IS, ZO STERK IS BIRKERS HUMOR

Wanneer de lichten doven, laat hij de sneakers op de barkruk staan. Daar zullen ze de rest van de voorstelling blijven. Als herinnering aan wat ooit was en kon. Wie Birker op sociale media volgt, weet dat de man – woonachtig in Merksem, roots in Nederland – een neus heeft voor kromme krantenkoppen, fantastisch mooie taarten kan bakken én – belangrijk voor deze show – geen makkelijke tijd jaren beleefde. Net wanneer de pandemie begon uit te doven, ontvlamde er van alles in Birkers rug. Met verschillende (spoed)operaties en tal van verontrustende twitterberichten – weliswaar met komische toets – tot gevolg. Intussen is hij weer op de been maar op sneakers flaneren of urenlang op een barkruk zitten, is geen deel meer van Birkers leven.

Inspired by

Hoe Birker zijn Afghaanse chirurg, zijn Bulgaarse buur in het ziekenhuisbed naast hem of de ‘zelfscanzeur’ van de Delhaize vertolkt, is ronduit goddelijk goed.

Het is allesbehalve een verrassing dat Birker – non-stop over de scène wandelend op zeer kwaliteitsvolle loopschoenen – de hele show figuurlijk ophangt aan zijn gehavende rug. Waar het hart van vol is, loopt de mond van over. Dat geldt zeker voor de babbelgrage mond van een stand-upcomedian. Birker gebruikt zijn leed om een lekkere en soms vlijmscherpe analyse van de Vlaming te maken.

Birker begint als verteller. Komische verteller. Dat is leuk en boeiend maar je wil méér dan een in humor verpakt kabbelverslag van zijn medisch dossier. Gelukkig krijg je dat ook wanneer hij typetjes introduceert. Hoe hij, bijvoorbeeld, zijn Afghaanse chirurg, zijn Bulgaarse buur in het ziekenhuisbed naast hem of de ‘zelfscanzeur’ van Delhaize vertolkt, is ronduit goddelijk goed.

Samen met die typetjes portretteert hij de Vlaming, diens geliefde hospitalisatieverzekering én de voorliefde voor washandjes. Om te gieren en te grienen. Tussen de geestige regels door is Birker niet te beroerd om zijn getormenteerde zelve te tonen. Die rug... Het heengaan van zijn vader... Een vraag van de ouders van verongelukte kinderen... Dat zorgt ervoor dat hij op zorgvuldig gekozen tijdstippen naar ‘grafrede-modus’ gaat. Dan wordt de zaal donker, grijpt hij een zwart boekje vast en leest een grafrede voor. Hier glorieert hij door niet louter de grapjas uit te hangen. Op zijn ferme loopschoenen balanceert hij elegant tussen karikatuur en integere schets van de overleden mens.

Samen met zijn typetjes Birker de Vlaming, diens geliefde hospitalisatieverzekering én voorliefde voor washandjes.

Eén talent laat Birker een tikje te onaangeroerd. Hij is een krak in het typeren van anderen én in improviseren dankzij (of ondanks) de toeschouwers. Tijdens deze uitgekend gestructureerde show gaat hij maar heel soms heel kort in interactie met de zaal en trekt zich dan algauw wandelend terug in zijn secuur uitgetekende show. Tot na het applaus. Dan gaat hij gezellig op de rand van het podium zitten om te keuvelen met het publiek. Je ziet het zo: die interactie met zijn publiek is een te exploreren goudmijn. Het doet hem én zijn publiek zichtbaar goed. Minstens even deugddoend als een zalvend streepje nederpop.

In blijde verachting reist nog tot 7 juni 2023 door Vlaanderen en Nederland. basbirker.be

LEES MEER OVER: